

Vyjádření školitele

PhDr. Jan Chodějovský zvolil pro doktorskou práci téma, které zajímavě - byť spíše epizodicky - vyznačuje a ilustruje české politické myšlení a zčásti i přímé úsilí při vzniku československého státu po první světové válce a znovu při jeho obnově po květnu 1945. Připojení Lužice k Československu /a tím její slovanská záchrana/ bylo ideálem skupiny intelektuálů, jehož se chopila - na pařížské mírové konferenci v roce 1919 - i politika. Nijak ale důrazně, vědoma si násobné problematičnosti požadavku. Ještě vlažněji bylo možno o něm uvažovat po skončení druhé světové války.

Dr. Chodějovský této situaci plně porozuměl a s detaily, které přinášela, ji také ve své doktorské práci vyložil. Pronikl do tématiky hluboko, také proto, že pramenně využil snad téměř všechny dostupné fondy pro látku zajímavé, úřední i osobní. Pramenné poznávání doprovázené samozřejmě i znalostí literatury /více souvislostní než přímo tématické, té je k dispozici jen několik titulů/ přinášelo pozoruhodné interpretační vyprávění autora. Mohl jsem je sledovat zblízka, na četných konzultacích, které byly naplňovány úvahami o problémech vyvstávajících z průniků do tématiky. Přesvědčovaly, s jakou odbornou odpovědností a opravdovostí o ní dr. Chodějovský uvažuje, jak ji promýšlí z různých úhlů, jak hledá a nachází nejvýstižnější výklad. Přitom se rozsah a zacílení tématiky musely nutně měnit, tak meziválečné období vyznačovala nejvíce činnost spolková, zčásti publikační.

Znění a vyznění doktorské práce prospělo, že "sen o Lužici" porovnal autor s jinými českými územními požadavky, z nichž většina dosáhla reálného /být třeba i upraveného/ naplnění. Cení také autorovu stylistiku, střídou, přitom dostatečně bohatou a výstižnou. Dr. J. Chodějovský prokázal nesporně ve své doktorské disertaci své odborné kvality, práce - nebo její části - by se zasloužily zveřejnit

Prof. PhDr. Robert Kvaček, CSc.